

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2436/2025
23.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Марјан Божиловић из ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства – Основни суд у Врању, коју заступа Државно правобранилаштво, са седуштем у Београду, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12196/20 од 11.09.2024. године, у седници одржаној 23.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12196/20 од 11.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12196/20 од 11.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 16648/18 од 16.10.2019. године ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу исплати износ од 2.353,77 динара са законском затезном каматом од 16.09.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 50.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 12196/20 од 11.09.2024. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му исплати износ од 2.353,77 динара са законском затезном каматом од 16.09.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове целокупног поступка у износу од 30.000,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („ Службени гласник РС, бр. 72/11,...10/23 – други закон) прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажном пресудом, одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца за исплату дуга на име обављеног вештачења у предмету Основног суда у Врању и то конкретно углавниченог износа законске затезне камате, тако што је оцењено да је тужбени захтев неоснован. О овом праву тужиоца другостепени суд је одлучио применом одговарајућих одредби материјалног права, на основу конкретно утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општих интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревизиом се неосновано указује на другачије одлуке, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, будући да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Из тих разлога нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, те је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је недозвољена.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради дуга тужилац је поднео 16.09.2016. године, а вредност предмета спора је 2.353,77 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Преиначење одлуке није од утицаја на дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку која регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих права (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић